

Index

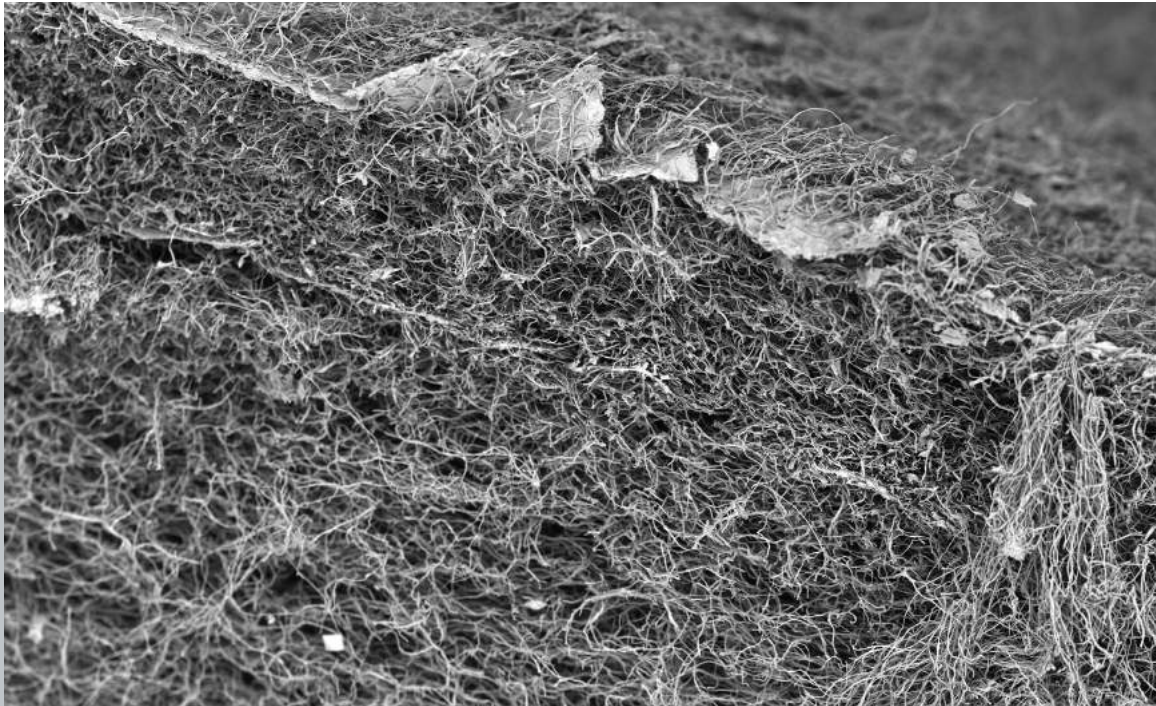
- 1 Myceen
- 3 Vahendaja organism – Interface Organism
- 5 Kohanemise kunst – The Art of Adapting

Myceen arendab seenematerjale ja nende tööstuslikku tootmistehnoloogiat. Arendatavad materjalid on ideaalne ringmajanduse näide. Energiatõhusa tootmisprotsessi käigus kombineeritakse seeneniidistik orgaaniliste jääkidega teistest tööstustest. Kasvavad materjalid on süsinikku salvestavad ning nende funktsionaalsed omadused võimaldavad asendada plastikuid ja probleemseid komposiitmaterjale ehituses ja interjööris.

Ettevõte on 3 aastaga kasvanud ekslusiivseid disaintooteid valmistavast ettevõttest materjali tööstuslikku tootmistehnoloogiat ja ehitusmaterjale arendavaks ettevõtteks. Myceeni meeskond ühendab disaini, materjaliteaduse, biotehnoloogia ja äri tööstusega. Myceeni tooteid on nii müüdnud kui näidatud disaininädalatel üle maailma.

Myceeni tooted on leidnud rahvusvahelist kajastust ja huvi, mis kinnitab antud lahenduse ajakohasust hetkes ja vajadust tulevikus.

Suurendus seeneniidistikust 450x

B Wise, 2024

Foto: Kertin Vasser

High Ground cafe London, 2023

The materials Myceen is developing are a perfect example of the circular economy. Mycelium composites are grown in an energy-efficient production process by combining mushroom mycelium and organic byproducts. As a result, these materials are carbon-storing and with functional properties that allow them to replace plastics and problematic construction and composites in construction and interiors.

In three years, the company has grown from a maker of exclusive design products into a company developing industrial production technology and construction materials. The Myceen team combines design, materials science, biotechnology, and business with industry. Myceen's products have been sold and showcased at design weeks worldwide.

Myceen's design products have attracted global interest, confirming the solution's current relevance and need for the future.

Mycelium wall at the Museum of the Home London, Future Rooms permanent exhibition, in collaboration with Northumbria University, Interaction Research Studio, 2024

Ehitusmaterjalide näidised

Building material samples

Vahendaja organism

2022
Installatsioon
Tallinna Arhitektuuribiennaal TAB 2022
Kuraatorid: Lydia Kallipoliti, Areti Markopoulou
Produksioon: Myceen

Foto: Kristjan Mõru

TAB 2022 uuris kohaliku tootmise ja isemajandamise arhitektuurilist ülesehitust vaadeldes toiminguid, mis kasutavad linnaelu kõrvalsaadusi, asendades traditsioonilised sirgjoonelised süsteemid ringmajandusega.

Installation “Inerface organism” saab oma nime legendaarse mükoloogi Paul Stametsi kirjeldusest. Stamets näeb seeni kui meie planeedi ümbertöötlejaid. Looduses aitavad seened muuta surnud massi taas toitaineteks, mis on uue elu eelduseks. Ühiskonna kontekstis, saab seente abil muuta kasutatud jäägid materjalideks, mis ei koorma hiljem meie keskkonda.

Installatsioon näitlikustab seente kui lagundajate elu ja surma vahelist duaalsust ning selle käigus loodavat tulevikumaterjali. Ümartelistest sein loob tausta inkubaatorile, kus külastajate silme all elav materjal näituse jooksul edasi areneb.

Interface Organism

2022
Installation
Tallinn Architecture Biennial TAB 2022
Curators: Lydia Kallipoliti, Areti Markopoulou
Production: Myceen

TAB 2022 explored architectural strategies of local production and self-sufficiency operations that use by-products of urban life, replacing the traditional linear systems with circular ones that aim to limit material and resource loss.

The installation “Interface Organism” derives its name from the legendary mycologist Paul Stamets’ description of fungi as the recyclers of our planet. In nature, fungi help transform dead matter back into nutrients, which are the prerequisites for new life. In the context of society, fungi can be used to turn useless waste into materials that do not burden our environment.

The installation illustrates the duality between life and death that is embodied by fungi as decomposers and the future materials created in this process. A wall of circular bricks forms the background for an incubator where the living material continues to develop throughout the exhibition.

Foto: Kristjan Mõru

Kohanemise kunst

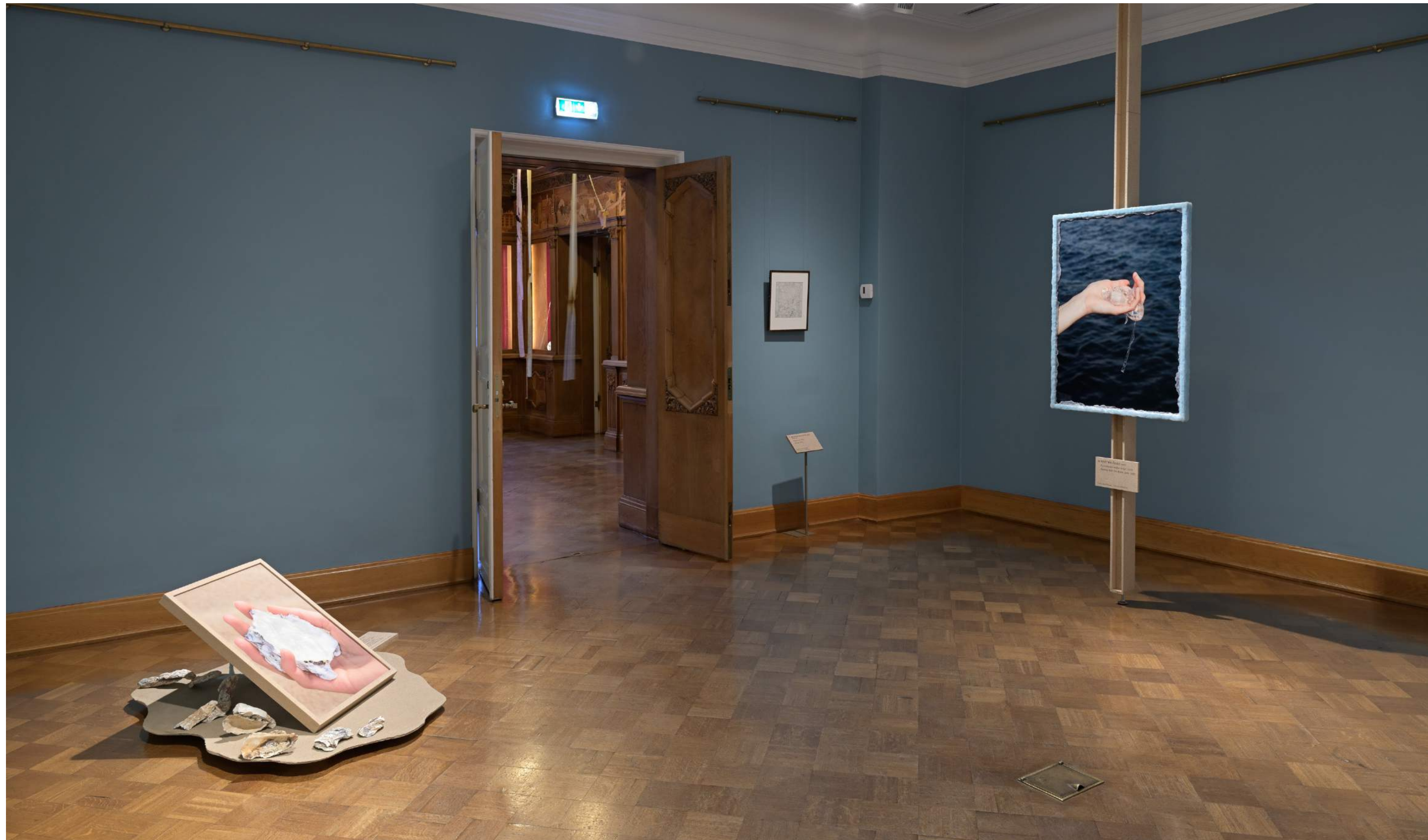
2023
Näituse kujundus
Kadrioru Art Museum
Kuraatorid: Madli Ehasalu, Triin Metsla
Graafiline disain: Tuuli Aule
Näituse meeskond: Anu Allikvee, Aleksander Meresaar, Aleksandra Murre, Kerttu Männiste

Näitus „Kohanemise kunst“ uuris, kuidas me harjumispäraselt tajume, tõlgendame ja väärtustame looduskeskkondi ja kaasliike. Näitus vaatles kaasaegsete kunstnike lähenemisviise looduse väärtustamisel ning ökoestetikast ja ökofeminismist tärganud looduse de-estetiseerimist.

Üks peamisi eesmärke oli uurida säästlikku kultuuritööstuse võimalikkust, millel on madalad tootmiskulud, kasutades minimaalselt uusi materjale ja aeglast transporti.

Näituse kujundus baseerus küsimusel: kas jätkusuutlikkus tähendab viimistletuse ja ebavajaliku puudumist. Valmistatud mööbel ja esitlusvahendid kasutasid Kunstimuuseumi ladudest leitud, viimistlemata ja taaskasutatud materjalide, mille vorm tuli nende tehnilisest ja praktilisest ilust. Elementide utilitaarsus pidi omakorda kohanema 18. sajandi barokk-palee nõudlike piirangutega.

Fotod: Stanislav Stepashko

The Art of Adapting

2023
Exhibition design
Kadrioru Art Museum
Curators: Madli Ehasalu, Triin Metsla
Graphic design: Tuuli Aule
Exhibition team: Anu Allikvee, Aleksander Meresaar, Aleksandra Murre, Kerttu Männiste

The Art of Adapting delved into how we perceive, interpret, and value natural environments and our co-species. The exhibition examined contemporary artists' approaches to appreciating nature and de-aestheticizing it through the lenses of ecological aesthetics and ecofeminism.

One key objective was to explore a sustainable culture industry with low production costs, minimal use of new materials, and reliance on slow transport. Consequently, the exhibition itself embraced these principles of adaptation.

The exhibition design was based on the question: can sustainability be defined by the absence or level of finishing. As a result, the new exhibition stands and furniture were made from raw, unfinished, and repurposed materials from art museums' storage, with their forms primarily shaped by structural needs. This utilitarian approach had to be adapted to an 18th-century Baroque palace with demanding restrictions that challenged the design of the exhibition.

Foto: Stanislav Stepashko

